

De Brief aan de Romeinen

Romeinen 11: God heeft Zijn volk Israël *niet* verstoten!

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/romans/romans.htm>

Vertaalde versie: <http://www.verhoevenmarc.be/romeinen1.htm>

Indien niet anders vermeld komen alle Schriftaanhalingen uit de Herziene Statenvertaling (HSV)
Vertaling en bewerking (voornamelijk ingekort) door M.V.

Romeinen 11:1

“Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers ook een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin”.

Het laatste vers van Romeinen hoofdstuk 10 wijst duidelijk naar de afwijzing door Israël van God en Zijn evangelie. De Israëlieten hebben God afgewezen (Romeinen 10:21). Dus is de logische vraag deze: Heeft God hen dan afgewezen? HEEFT GOD ZIJN VOLK VERSTOTEN? Het antwoord is een sterk NEE!

Paulus' belangrijkste argument in dit hoofdstuk bestaat uit twee delen: **1) ISRAËLS AFWIJZING IS NIET TOTAAL MAAR GEDEELTELIJK**. De grote meerderheid van de Joden heeft Gods evangelie, zoals gevonden in de Persoon van Jezus Christus, afgewezen, maar ze deden dat niet allemaal. Er was een overblijfsel van Joden die in Christus geloofden, en Paulus was één van hen (vers 1). Het sleutelvers is Romeinen 11:5. **2) ISRAËLS AFWIJZING IS NIET PERMANENT MAAR TIJDELIJK**. De natie zal niet voor altijd God afwijzen. Er komt een grote toekomstige dag waarop de natie zal gered worden (verzen 26-27). Beide sleutelideeën worden gevonden Romeinen 11:25: “dat er voor **een deel** [= gedeeltelijk] verharding over Israël is gekomen, **totdat** [= tijdelijk] de volheid van de heidenen is binnengegaan”. De blindheid is niet totaal en niet permanent! Er zijn vandaag Joden die geestelijk helder zien! Er komt een tijd dat de natie Israël zal zien en Christus zal erkennen als hun Messias en Heer (Zacharia 12:10).

In dit hoofdstuk kijkt Paulus zowel naar de **toekomst** als naar het **heden**: **1) HEDEN**: dit toont aan dat de Joden een plaats hebben in Gods hedendaagse programma: “Zo is er dan ook **in deze tegenwoordige tijd** een overblijfsel ontstaan, overeenkomstig de verkiezing van de genade” (Romeinen 11:5). **2) TOEKOMST**: dit toont aan dat de Joden een plaats hebben in Gods toekomstige programma: “En zo **zal** heel Israël zalig [= gered] **worden**” (Romeinen 11:26), en dit zal plaatsvinden na de volheid van de heidenen (11:25). Het is waar dat zij gevallen zijn, maar hun **val** zal gevolgd worden door hun **volheid** (11:12). Hun “verwerping” (vers 1 heeft “verstoten”) zal gevolgd worden door hun “aanneming” (11:15). Hun “afgerukt” zijn van Gods reddingsboom zal gevolgd worden door hun “geënt” worden (11:17, 19, 21, 24). God heeft Zich toevertrouwd aan de natie Israël door middel van beloften en verbonden, en hierdoor heeft Israël de garantie voor een wonderlijke toekomst, en God zal hierover nooit van gedachten veranderen (11:28-29). Israël kan erop rekenen!

Heeft God Zijn volk geheel en voor altijd “verstoten” (vers 1)? Absoluut niet! God zorgt voor hen!

Paulus wijst naar zichzelf als het eerste bewijs dat God Zijn volk niet geheel verstoten heeft: “Ik ben immers ook een Israëliet [→ en God heeft mij niet verworpen!]” (vers 2a). Paulus was een geredde Jood die tot Christus was gekomen en die nooit zou uitgeworpen worden (Johannes 6:37). Bemerkt dat het eind van vers 1 nauwkeurig een Israëliet specificceert. Een Israëliet is iemand die fysiek en letterlijk afstamt van Abraham, Izaäk en Jakob, en die voortkomt uit een van de 12 stammen (in Paulus' geval is dat de stam Benjamin, vergelijk Filippenzen 3:5). Dit is belangrijk omdat er vandaag mannen zijn die foutief leren dat ieder die gered is en deel uitmaakt van Gods Kerk (of: Gemeente) een ware Israëliet is (ook geredde Heidenen). Dit is geenszins waar. God heeft Zijn definitie niet veranderd van wat een ware Israëliet is. Een Israëliet kan een lid van de Kerk worden door te geloven in Christus, maar lid worden van de Kerk maakt van een persoon geen Israëliet. Een mens wordt als Israëliet GEBOREN, maar WEDERGEBOREN word je in de Kerk

Elke Jood die vertrouwd is met het Oude Testament zou moeten weten dat God een definitieve verbintenis heeft gesloten met de natie Israël en dat Hij deze natie nooit geheel en permanent zal verstoten: zie Jeremia 31:35-37 en Jeremia 33:25-26. Zij die vandaag hun geloof gesteld hebben in Christus kunnen zich verheugen in de waarheid dat God zich aan ons heeft verbonden met als gevolg dat wij VEILIG en ZEKER zijn in Christus, voor altijd (Johannes 6:37-40; 10:27-30; Hebrëëën 13:5; enz.). Wanneer wij zondigen is de Geest van God **bedroefd** maar Hij **verlaat** ons niet (Efeziërs 4:30). Wanneer wij zondigen, worden we **geoordeeld** (getuchtigd) maar nooit **veroordeeld** (1 Korinthiërs 11:31-32).

Romeinen 11:2-3

“God heeft Zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verstoten. Of weet u niet wat de Schrift zegt in de geschiedenis van Elia, hoe hij God aanspreekt over Israël en zegt: Heere, Uw profeten hebben zij gedood en Uw altaren afgebroken, en ik ben alleen overgebleven. Ook staan zij mij naar het leven”.

Paulus beantwoordt nu de vraag uit vers 1: God had Zijn liefde gesteld op dit volk en hen geclaimd als de Zijnen. Zou Hij ze dan verstoten? Absoluut niet!

Lees 1 Koningen hoofdstuk 19 (in het bijzonder verzen 10, 14, 18) om de oudtestamentische achtergrond te begrijpen. Elia verwees naar de kinderen van Israël (1 Koningen 19:10). Dit waren donkere dagen in de geschiedenis van Israël (het noordelijke koninkrijk). De koning, Achab, en zijn boze heidense vrouw Izebel leidden het volk weg van de ware aanbidding van JHWH naar de valse aanbidding van Baäl (de Kanaänitische vruchtbaarheidsgod). Het was een tijd van grote afvalligheid voor de Israëlieten in het algemeen. Elia voelde zich helemaal alleen staan. Hij voelde dat hij de enige was die overbleef die nog steeds JHWH, de ware God, eerde. Iedereen leek een Baälaanbidder te zijn behalve hijzelf. Maar Elia vergiste zich en God moest hem corrigeren.

Romeinen 11:4

“Maar wat zegt het Goddelijk antwoord tegen hem? Ik heb voor Mijzelf nog zeventuizend mannen overgelaten, die de knie voor het beeld van Baäl niet gebogen hebben”.

Gods antwoord aan Elia staat in 1 Koningen 19:18 en wordt ook hier geciteerd. Er was een minderheid aan getrouwen, blijkbaar een “stille minderheid” omdat Elia van hun bestaan niet afgwist. Maar “De Heere kent wie van Hem zijn” (2 Timotheüs 2:19).

Romeinen 11:5

“Zo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel ontstaan, overeenkomstig de verkiezing van de genade”.

Wat waar was in Elia's dagen was ook waar in de dagen van Paulus. In Paulus' dagen waren er ook duizenden Israëlieten die de Heer Jezus Christus niet verworpen maar aangenomen hadden (zie Handelingen 2:41 en 4:4). De meerderheid van de Joden echter geloofde niet maar er was een overblijfsel dat wel geloofde en Paulus maakte daar deel van uit (Romeinen 11:1), net zoals Johannes, Petrus, Mattheüs en vele anderen. Dit overblijfsel wordt genoemd: “een overblijfsel overeenkomstig de verkiezing van de genade”. Deze Joden hadden in Christus geloofd (van menselijke kant) en zij waren verkozen door God (van Gods kant), “niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en GENADE” (2 Timotheüs 1:9). De uitdrukking “Zo is er” staat in de tegenwoordige tijd en dus moet dit betekenen: “er was en er blijft een overblijfsel bestaan”. In de dagen van Paulus werden niet alle Joden gered, verre van! Slechts een overblijfsel was gelovig (zie Romeinen 9:27). Dank God voor dit gelovige overblijfsel! Dank God voor Zijn genadig omgaan met de Joden nadat zij Zijn Zoon hadden gekruisigd! Dank God voor Zijn genadig omgaan met Saulus van Tarsus nadat hij de kerk van God had vervolgd! In plaats van Zijn volk volledig te verstoten, redde God een overblijfsel. In Zijn genade maakte God dat het evangelie “eerst voor de Jood” beschikbaar werd (Romeinen 1:16).

Merk de uitdrukking “in deze tegenwoordige tijd” op. We leven nog steeds in de Kerkbedeling en dus is “deze tegenwoordige tijd” ook onze tijd. Het is belangrijk te begrijpen wat God in onze, hedendaagse tijd doet. **Wat doet God in de wereld vandaag?:**

1) **Handelingen 15:14**: “Hoe God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen”. (De context: het evangelie ging nu ook naar de heidenen en dit stoorde vele Joden die niet begrepen wat God aan het doen was). Wat doet God in de wereld vandaag? **Het is niet goed stil te staan bij de trieste gebeurtenissen in de wereld vandaag maar veeleer bij wat God vandaag DOET.** Hij bezoekt de heidenen (de naties) om uit hen een volk voor Zijn Naam te nemen. Zie Efeziërs 2:7: “opdat Hij in de komende eeuwen de allesovertreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus”: de Kerk is het eeuwige toonbeeld van Gods weergalozige genade.

2) **Mattheüs 16:18**: “En op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen”. (Dit was een voorzegging van wat Christus zou doen in de toekomst, te beginnen met de dag van Pinksteren in Handelingen hoofdstuk 2). Wat doet God in de wereld vandaag? Hij bouwt zijn Kerk. Het Griekse woord voor kerk is *ekklesia* en verwijst naar een UITGEROEPEN vergadering. God bezoekt de naties en roept uit hen een volk voor Zijn Naam (Handelingen 15:14). Wie is dit volk? Ze zijn Gods uitgeroepen, Zijn Kerk!

3) **1 Korinthiërs 12:13**: “Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest door-drenkt”. (Dit vers verklaart HOE mensen leden worden van de Kerk, het Lichaam van Christus). Wat doet God in de wereld vandaag? Hij doopt (plaatst) mensen (gelovigen) in het Lichaam van Christus, waardoor zij leden worden van Gods unieke en bijzondere organisatie.

4) **Handelingen 2:47**: “En de Heere voegde dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe”. Wat doet God in de wereld vandaag? Hij VOEGT dagelijks mensen die gered worden TOE aan de Kerk. Merk op dat God enkelingen redt; Hij redt niet de wereld. Het wereldsysteem, onder haar hoofd Satan, is veroordeeld en bestemd voor de ondergang. ILLUSTRATIE: Beschouw de zinkende Titanic. Pogingen werden ondernomen om enkelingen te redden die in de reddingsloepen waren of in het ijzige water dobberden, maar er werden geen pogingen ondernomen om het zinkende schip te redden. Het is niet Gods doel de wereld te redden (die zinkende is - 1 Johannes 2:17). Het is niet Gods doel de wereld te christianiseren zodat overheden, bedrijven, scholen en gezinnen in deze wereld zouden handelen naar bijbelse principes. Nee, Het is Gods doel dagelijks die mensen TOE TE VOEGEN aan Zijn Kerk die gered moeten worden.

5) **Romeinen 11:25**: “Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan”. (Dit vers zal verderop in detail besproken worden). Wat doet God in de wereld vandaag? Hij doet een bijzonder werk onder de heidenen totdat hun volledig aantal bereikt is. Vermits de Kerk wordt gebouwd (Mattheüs 16:18) worden daar dagelijks mensen aan toegevoegd (Handelingen 2:47). Er komt een dag dat het figuurlijke gebouw helemaal af is en de laatste enkeling gered zal zijn. In die tijd zal Christus wederkomen om Zijn gelovigen tot Zich te nemen, een gebeurtenis die wij kennen als de Opname (Johannes 14:2-3; 1 Thessalonicenzen 4:13-18; 1 Korinthiërs 15:51-52; Titus 2:13; Filippenzen 3:20-21; enz.).

Romeinen 11:6

“Maar als het door genade is, is het niet meer uit de werken, anders is genade geen genade meer. En als het uit de werken is, is het geen genade meer, anders is het werk geen werk meer”.

Genade en werken zijn twee tegengestelde principes. Redding kan niet het resultaat zijn van genade en werken. Het moet ofwel helemaal werken zijn (iets wat de mens heeft verdiend door zijn levenswijze) ofwel helemaal genade (iets wat God geeft en de mens helemaal niet verdient).

GENADE verwijst naar wat God de gelovige zondaar geeft als een vrije gave die hij niet waardig is en niet heeft verdiend. Het is gebaseerd op Gods werk aan het kruis (Romeinen 3:24). **WERKEN** verwijzen naar de dingen waarmee een mens Gods goedkeuring en gunst tracht te verdienen. Het is gebaseerd op de eigen inspanningen en zwakke pogingen van de mens om zijn weg naar de hemel met werken te realiseren. Vergelijk Romeinen 4:4-5 en Galaten 2:16. Romeinen 4:4 spreekt van WERKEN die een loon meebrengen dat verdiend wordt door de persoon die werkt. Zondige mensen hebben echter niets om naar uit te kijken op de dag van hun “looncheque” voor de manier waar-

op ze hebben gewerkt en geleefd, omdat het enige wat zij voor zichzelf verdiend hebben de DOOD is (Romeinen 6:23). Romeinen 4:5 spreekt van “genade” en dat omvat volmaakte gerechtigheid die gegeven wordt als een VRIJE GAVE gebaseerd op het werk dat reeds volbracht is door Jezus Christus aan het kruis.

Vergelijk Efeziërs 2:5-10: “ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden – 6 en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus, 7 opdat Hij in de komende eeuwen de allesovertreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus. 8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; 9 niet uit werken, opdat niemand zou roemen. 10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen”.

Zie de nadruk op **GENADE** (verzen 5, 7, 8) en Gods vrije gave (v.8). Merk op dat vermits redding door genade is, **WERKEN** uitgesloten zijn (v.9). Merk het andere, verschillende soort van werken op in vers 10. Dit zijn niet de werken waarmee een ongered mens zijn redding tracht te verdienen, maar het zijn de werken die een gered persoon doet omdat hij gered is, en deze werken komen voort uit Gods werking **IN DE GELOVIGE** - Filippenzen 2:12-13.

Vergelijk Titus 3:3-8: “Want ook wij waren voorheen onverstandig, ongehoorzaam, dwalend, ver slaafd aan allerlei begeerten en hartstochten, levend in slechtheid en afgunst, hatelijk en elkaar ha tend. 4 Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen ver schenen is, 5 maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij ge daan zouden hebben, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest. 6 Die heeft Hij in rijke mate over ons uitgegoten door Jezus Christus, onze Zaligmaker, 7 opdat wij, gerechtvaardigd door Zijn genade, erfgenamen zouden worden, overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven. 8 Dit is een betrouwbaar woord en ik wil dat u deze dingen sterk benadrukt, opdat zij die in God geloven, ervoor zouden zorgen dat zij ande ren voorgaan in het doen van goede werken. Deze dingen zijn goed en nuttig voor de mensen”.

Zie de nadruk op **GENADE** (v. 7) die gedefinieerd wordt als Gods goedheid en liefde jegens men sen die dat helemaal niet verdienen (verzen 3-4). Merk op dat vermits redding door genade is, **WERKEN** uitgesloten zijn (v. 5). Merk het andere, verschillende soort van werken op in vers 8. Dit zijn de werken die door **GELOVIGEN** worden gedaan als de vrucht van Gods leven in de gelovige - Mattheüs 7:18; Jakobus 2:14-26).

Beschouw enkele rijkdommen van Gods genade:

Wij zijn gekozen door genade (Romeinen 11:5 “de verkiezing van de genade”).

Wij zijn gered door genade (Efeziërs 2:5,8; Handelingen 15:11).

Wij zijn gerechtvaardigd door genade (Titus 3:7).

Wij zijn verlost en vergeven door genade (Efeziërs 1:7).

Wij zijn rijk gemaakt door genade (2 Korinthiërs 8:9).

Wij bezitten in alles het nodige door genade (2 Korinthiërs 9:8; vergelijk Hebrëeën 4:16).

Wij verdragen zwakheden door genade (2 Korinthiërs 12:9).

Wij hebben eeuwige troost en goede hoop door genade (2 Thessalonicenzen 2:16).

Wij komen tot God in gebed door genade (Hebrëeën 4:16).

Wij zijn geleerd en gedisciplineerd in het christelijke leven door genade (Titus 2:11-12).

Wij geloofden zelfs door de genade van God in Christus (Handelingen 18:27).

Paulus zei het zo: “Maar door de genade van God ben ik wat ik ben” (1 Korinthiërs 15:10). Dank God dagelijks voor zijn genade en goedheid!

Romeinen 11:7

“Wat dan? Wat Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het ver kregen en de anderen zijn verhard”

Israël (als volk, de grote meerderheid van de natie) heeft niet verkregen waar het zo ijverig naar zocht, maar het “uitverkoren deel” (het overblijfsel van gelovige Joden) heeft het verkregen. De “anderen” verwijst naar alle andere Joden die niet behoren tot het gelovige overblijfsel. In dit vers

zien we dat zowel “Israël” als “de anderen” verwijzen naar de meerderheid van Joden die niet in Christus geloven. Zie Romeinen 9:31 en 10:3. De Joden hebben op de verkeerde manier getracht Gods gerechtigheid te verkrijgen, namelijk door “werken van de wet” (Romeinen 9:32). Het overblijfsel verkreeg dit eenvoudig door geloof te stellen in Christus, Die het einddoel van de wet is tot gerechtigheid voor ieder die gelooft (Romeinen 9:32; 10:4). Deze Joden waren gered maar “de anderen” waren VERHARD, hetzelfde woord in Romeinen 11:25 (niet alle Joden zijn verhard maar wel de meerderheid). Israëls verharding of blindheid wordt verder uitgelegd in 2 Korinthiërs 3:14-16 en zie ook 2 Korinthiërs 4:3-4 en 1 Korinthiërs 1:18, 23-24.

Romeinen 11:8-10

“Zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden. 9 En David zegt: Laat hun tafel voor hen worden tot een strik, tot een valkuil, tot een struikelblok en tot vergelding. 10 Laat hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien en maak hun rug voor altijd krom”.

Deze verharding of blindheid was in overeenstemming met het Oude Testament zoals Paulus nu aantoonst. Hij citeert eerst uit twee plaatsen in Jesaja (Jesaja 29:10 en 6:9). Als iemand de Messias had moeten herkennen dan waren het de Joden wel, maar zij verloren hun geestelijk onderscheidingsvermogen wegens hun ongeloof. Dan citeert Paulus David in Psalm 69:23-24 (in verzen 9-10). Dit is een Messiaanse Psalm over de lijdende Redder (zie v. 22 en vergelijk Mattheüs 27:34, 48; Markus 15:23; Lukas 23:36 en Johannes 19:29-30). De Joodse natie wees de Gekruisigde af en accepteerden de volle verantwoordelijkheid voor wat zij deden (Mattheüs 27:25)! We moeten dan ook niet verwonderd zijn over het oordeel dat de natie overkwam (en ook hun blindheid en hardheid).

Romeinen 11:11

“Ik zeg dan: Zijn zij soms gestruikeld met de bedoeling dat zij vallen zouden? Volstrekt niet! Door hun val echter is de zaligheid tot de heidenen gekomen om hen tot jaloersheid te verwekken”.

De natie Israël zondigde en viel en wees Christus af, maar het was geen fatale val. De natie was niet geruïneerd zonder enige hoop op herstel. Er komt een betere dag! De natie Israël zal opnieuw herrijzen! Toen Christus de eerste keer kwam “ontvingen zij Hem niet” (Johannes 1:10-12). Wanneer Christus de tweede keer komt zullen zij hun Messias zegenen, vlak voor zijn wederkomst (Mattheüs 23:39). Vandaag is de natie verblind en God gaf hen een “geest van diepe slaap” (Romeinen 11:8). In de toekomst zal de natie opnieuw zien en God zal Zijn volk “de Geest van de genade en van de gebeden” geven (Zacharia 12:10). De **huidige afwijzing** zal gevolgd worden door een **toekomstige aanneming**.

Israëls huidige afwijzing en val zijn een vloek voor Israël maar een zegen voor heidenen want “door hun val echter is de zaligheid tot de heidenen gekomen”. Tijdens deze kerkbedeling is de grote meerderheid van de leden van het Lichaam van Christus uit de heidenen, alhoewel we dankbaar zijn voor de Joodse uitzonderingen. God bezoekt de heidenen om uit hen een volk voor Zijn Naam te nemen (Handelingen 15:14). Dit wordt geïllustreerd in Johannes 1:11-12 (de Joden ontvingen Christus niet, en daarom schenkt God redding aan IEDEREEN die Hem wil aannemen!) God heeft een doel met Israëls val: redding brengen voor de heidenen om Israël tot **jaloersheid** te wekken (zie Romeinen 10:19 en ook Romeinen 11:14). Toen de Joden hun Messias afwezen, had God het belang van de heidenen in gedachten en werd hen de redding aangereikt (Romeinen 11:11). God die met de heidenen omgaat in de huidige kerkbedeling, heeft het belang van de Joden in gedachten, om hen door de heidenen tot jaloersheid te wekken.

Drie keer spreekt Paulus over Gods bedoeling om de heidenen aan te wenden om Israël tot jaloersheid te wekken (zie Romeinen 10:19; 11:11 en 11:14, en vergelijk Deuteronomium 32:21). Als iemand jaloers is dan zegt hij: “U hebt iets wat ik wil hebben. U hebt iets ergs goeds dat ik niet heb!” Laten we eens enkele dingen beschouwen die de geredde heidenen nu hebben wat het Joodse volk jaloers zou moeten maken. Dit zijn zegeningen die de leden van de Kerk (meerderheid uit de heidenen) nu bezitten en genieten in Christus:

	WAT DE JODEN HADDEN, OF WAT HEN WERD BELOOFD	WAT DE KERK (met meerderheid uit de heidenen) NU GENIET
REDDING	“De zaligheid is uit de Joden” (Johannes 4:22).	“Door hun [Israëls] val echter is de zaligheid tot de heidenen gekomen” (Romeinen 11:11). “Laat het u [Israël] dan bekend zijn dat de zaligheid van God aan de heidenen gezonden is, en die zullen luisteren” (Handelingen 28:28; vergelijk 13:46).
ZEGEN	“Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken” (Genesis 12:2). “Ik [JHWH] zal hen zegenen” (Numeri 6:27).	“Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus” (Efeziërs 1:3; vergelijk Galaten 3:14).
EEN BIJZONDER VOLK	“Want u bent een heilig volk voor JHWH, uw God. JHWH, uw God, heeft u uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is” (Deuteronomium 7:6).	“Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken” (Titus 2:14 en vergelijk 1 Petrus 2:9).
EEN UITGEKOZEN VOLK	“JHWH, uw God, heeft u uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is. Niet omdat u groter was dan al de andere volken heeft JHWH liefde voor u opgevat en u uitgekozen, want u was het kleinste van al de volken” (Deuteronomium 7:6-7).	“Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders, die geliefd bent door de Heere, dat God u van het begin verkoren heeft tot zaligheid” (2 Thessalonicenzen 2:13). “Omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft” (Efeziërs 1:4).
VERLOST	“En wie is als Uw volk Israël, het enige volk op de aarde dat God is gaan verlossen om voor Hem een volk te zijn” (1 Kronieken 17:21).	“In Hem [Christus] hebben wij de verlossing, door Zijn bloed” (Efeziërs 1:7). “U bent immers duur gekocht” (1 Korinthiërs 6:20).
RUST	“Tegen wie Hij zei: Dit is de rust, geef de vermoeide rust, en dit is de verademing – maar zij wilden niet luisteren” (Jesaja 28:12; vergelijk 30:15).	“Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven ... en u zult rust vinden voor uw ziel” (Mattheüs 11:28-29).
HET KONINKRIJK	“Zie, er komen dagen, spreekt JHWH, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël onbezorgd wonen” (Jeremia 23:5-6; vergelijk Lukas 1:32-33).	“Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde” (Kolossenzen 1:13). “Want het Koninkrijk van God bestaat niet uit eten en drinken, maar uit gerechtigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest” (Romeinen 14:17).

<p>NABIJHEID VAN GOD</p>	<p>“Want welk groot volk is er waar de goden zo dicht bij zijn als JH-WH, onze God, bij ons is, altijd als wij tot Hem roepen?” (Deuteronomium 4:7).</p>	<p>“Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen” (Efeziërs 2:13).</p>
<p>BEZITTEN VAN GODS WOORD</p>	<p>“En welk groot volk is er dat zulke rechtvaardige verordeningen en bepalingen heeft als heel deze wet, die ik u heden voorhoud?” (Deuteronomium 4:8).</p>	<p>“Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven ... Ik heb hun Uw woord gegeven” (Johannes 17:8, 14).</p>
<p>DE ZEGEN VAN VERGIFFENIS</p>	<p>“Welzalig is hij van wie de overtreding vergeven, van wie de zonde bedekt is” (Psalm 32:1).</p> <p>“Zie, er komen dagen, spreekt JH-WH, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten ... Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken” (Jeremia 31:31, 34).</p>	<p>“In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen” (Efeziërs 1:7).</p> <p>“En Hij heeft u ... samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven” (Kolossenzen 2:13; vergelijk Romeinen 4:6-9).</p> <p>“En aan hun zonden en hun wetteloze daden zal Ik beslist niet meer denken” (Hebreeën 10:17).</p>
<p>DE BELOFTE VAN DE GEEST</p>	<p>“Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt” (Ezechiël 36:26-27).</p> <p>“Ik zal Mijn Geest in u geven, u zult tot leven komen en Ik zal u in uw land zetten” (Ezechiël 37:14; vergelijk Jesaja 32:15; 44:3).</p>	<p>“Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is?” (1 Korinthiërs 6:19)</p> <p>“Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest” (Romeinen 8:9).</p>
<p>TOEGANG TOT HET HEILIGE DER HEILIGEN</p>	<p>“In het tweede deel [= het HEILIGE DER HEILIGEN] echter ging alleen de hogepriester eenmaal per jaar binnen, niet zonder bloed” (Hebreeën 9:7).</p>	<p>“Daar wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; en daar wij hebben een grote Priester over het huis Gods; zo laat ons toegaan met een waarachtig hart” (Hebreeën 10:19-22; vergelijk 4:16). SV 1977.</p>
<p>KINDEREN VAN ABRAHAM</p>	<p>“Ik weet dat u Abrahams nageslacht bent, maar u probeert Mij te doden ... Zij antwoordden en zeiden tegen Hem: Abraham is onze vader. Jezus zei tegen hen: Als u Abrahams kinderen was, zou u de werken van Abraham doen” (Johannes 8:37, 39; vergelijk Mattheüs 3:9).</p>	<p>“Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn ... Daarom worden zij die uit het geloof zijn, gezegend samen met de gelovige Abraham ... En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht” (Galaten 3:7, 9, 29).</p> <p>“Opdat hij [Abraham] een vader zou zijn van allen die geloven” (Romeinen 4:11).</p> <p>Noot : Het feit dat ware gelovigen vandaag geestelijke kinderen van Abraham zijn, betekent niet dat de Kerk “geestelijk Israël” of “nieuw Israël” is.</p>

Romeinen 11:12

“Als dan hun val voor de wereld rijkdom betekent en het feit dat zij achteropkomen [SV 1977: vermindering] rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid!”

De “val” van Israël is de “rijkdom van de wereld”. De grote meerderheid van de Israëlitische natie is in de huidige bedeling in ongeloof GEVALLEN, maar de wereld heeft er haar voordeel uit getrokken! De boodschap van redding is de hele wereld ingegaan (Markus 16:15). Geestelijke rijkdommen worden aangeboden aan alle mensen die ze gewoon door geloof in Christus willen aan nemen. Welk soort van “rijkdom” kan de wereld bezitten? Romeinen 2:4: “de rijkdom van Zijn goedertierenheid”; Efeziërs 1:7: “de rijkdom van Gods genade”; enz. Dat is de reden waarom Christus in de wereld kwam en stierf aan het kruis - opdat wij RIJK zouden worden (2 Korinthiërs 8:9)!

Hun “achteropkomen” of “vermindering” wordt geïllustreerd in het boek Handelingen waar in hoofdstuk 2 de nieuw gevormde Kerk uit Joden bestaat maar als je verder gaat in het boek Handelingen zie je minder en minder Joden aan de Kerk toegevoegd worden, maar meer en meer heidenen. Maar Israël heeft een schitterende toekomst in het plan van God. Paulus spreekt hier van Israëls “VOLHEID”. Tijdens de huidige kerkbedeling is het de tijd van de VOLHEID van de heidenen (zie Romeinen 11:25), maar tijdens het toekomstige Millennium zal het Israëls VOLHEID zijn (Romeinen 11:12). Israël is nu in “gevallen toestand” maar er komt een dag dat zij in een “volle toestand” zullen zijn. Als geestelijke rijkdom zich uitstrekt tot de wereld en de heidenen door Israëls val, hoeveel te meer zal de wereld dan gezegend worden in de tijd van Israëls volheid (in het Millennium). Het feit dat Paulus spreekt van Israëls VOLHEID is stevig bewijs dat de Joden een wonderlijke toekomst in het verschiep hebben volgens Gods doel en plan.

Romeinen 11:13-14

“Want tegen u, de heidenen, zeg ik: Voor zover ik de apostel van de heidenen ben, maak ik mijn bediening heerlijk, 14 om daardoor zo mogelijk mijn verwanten wat betreft het vlees tot jaloersheid te verwekken en enigen uit hen te behouden”.

Paulus was de “apostel van de heidenen”. Zie Romeinen 15:16; Handelingen 9:15 en Galaten 2:7-8. Paulus heerlijke bediening onder de heidenen werd niet gedaan zonder bezorgdheid voor de Joden. In tegendeel. Terwijl God zijn reddingswerk onder de heidenen deed, hoopte Paulus dat dit de Joden tot jaloersheid zou aanzetten zodat dit ook resulteren zou in redding van sommigen onder hen. Paulus' bezorgdheid voor de redding van zijn Joodse broeders was groot (zie 9:1-4; 10:1).

Romeinen 11:15

“Want als hun verwerping verzoening voor de wereld betekent, wat betekent dan hun aanneming anders dan leven uit de doden?”

“**Verwerping**” - dit is een ander woord dan in vers 1 (verstoten). God heeft de Joden niet totaal verworpen. Zij blijven Zijn uitverkoren volk, maar de meesten van het uitverkoren volk hebben hun Messias verworpen, en daardoor kan God hen niet in Zijn gunst brengen (en in die zin werden zij “verworpen”). Israëls afwijzing van Christus werd gevolgd door Gods uitreiken naar de wereld met de boodschap van verzoening (Johannes 1:11-12; en zie 2 Korinthiërs 5:19-21). Dit vers loopt parallel met vers 12. De natie zal AANGENOMEN worden! Hun “verwerping” zal slechts tijdelijk zijn, want er komt een dag van “hun aanneming” (zie Zacharia 12:9-11; Mattheüs 23:37-39). Tijdens de huidige kerkbedeling, tijdens Israëls verwerping, wordt de wereld verzoend. In de toekomst, bij Israëls aanneming, zal de wereld van iets genieten dat vergeleken kan worden met een opstanding (leven uit de doden!). Er zal iets als een nieuwe wereld komen (zie Jesaja 11:9). De oprichting van Christus' koninkrijk op aarde zal overweldigende en radicale veranderingen meebrengen op elk gebied van menselijke activiteit, zover reikend dat Jesaja spreekt van “een nieuwe aarde” (Jesaja 65:17). Aan elke nood van de mensheid zal voldaan worden. Sommige resultaten zullen zijn: alle militaire oorlogvoering zal ophouden (Micha 4:3); een volmaakt bestuur (Jesaja 33:22); geen ziekte of kwaal meer (Jesaja 35:5-6; 33:24); verandering van de natuur van de dieren (Jesaja 11:6-8); enz.

Romeinen 11:16

“En als de eerstelingen heilig zijn, dan het deeg ook, en als de wortel heilig is, dan de takken ook”

Paulus geeft nu verdere uitleg bij de toekomstige nationale restauratie van Israël, alsook voor de huidige status van de heidenen. Deze uitleg wordt gevonden in de volgende verzen die handelen over de olijfbboomillustratie. “Eerstelingen” verwijst naar de eerste broden die naar de wet geofferd werden (zie Leviticus 23:17 en Numeri 15:17-21). Het “deeg” verwijst naar de gehele deegklomp waaruit de broden gebakken werden. De eerste broden van het deeg werden aan de Heer gegeven als wijding van het hele deeg. Paulus beweegt dan van de deegillustratie naar de olijfbboomillustratie die doorloopt tot vers 24. Het gehele deeg moet heilig zijn zoals ook de eerstelingen ervan. Zo ook moeten de takken heilig zijn zoals de wortel. Een heilige wortel zal heilige takken hebben. De eerstelingen en wortel verwijzen naar Abraham, Izaäk en Jakob (vergelijk Romeinen 11:28 en 9:5 “de vaders”). De vaders waren heilig omdat zij door God gekozen waren. Zij werden afgezonderd en gekozen door God voor een uniek doel. Uit hen zou Gods bijzondere en heilige natie voortkomen (Deuteronomium 7:6-8; vergelijk Jeremia 2:2-3).

Romeinen 11:17

“Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfbboom bent, in hun plaats bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfbboom”.

God moet takken op de wortel hebben. De takken verwijzen naar Israël. De wilde takken verwijzen naar de heidenen. Ongelovige Joden vertonen geen gelijkenis met hun vader Abraham, want die geloofde God (Genesis 15:6). Daarom werden ze “afgerukt” en vers 20 geeft de reden ook op: “wegens hun ongelof”. De gecultiveerde olijfbboom verwijst naar de plaats van Gods zegen. Wilde takken werden in Israëls plaats geënt wegens hun geloof in Christus - vergelijk Romeinen 9:30-32 - en staan dus in de plaats van zegen. De wilde olijfbboom is niet de plaats van zegen (vergelijk Efeziërs 2:11-13) maar de takken van de wilde olijfbboom zijn nu geënt in de gecultiveerde olijfbboom en zijn dan in staat deel te hebben aan de wortel en van de vettigheid van de olijfbboom.

Gelovige heidenen kunnen Gods redding genieten en Gods gerechtigheid en Gods Geest - zie Galaten 3:14 - opdat de zegen van Abraham op de heidenen komt door Jezus Christus en zij de Geest ontvangen door geloof.

Romeinen 11:18

“Beroem u dan niet tegenover de takken. En als u zich beroemt: U draagt de wortel niet, maar de wortel u”.

Paulus spreekt nu de heidenen toe en geeft ze een strenge waarschuwing. Zij dragen niet de wortel maar de wortel hén, en dat moesten ze zich realiseren. Zij waren niet in deze plaats gekomen door enige verdienste of goedheid van hun kant, maar enkel wegens hun geloof in Abrahams God (Romeinen 4:12, 16).

Romeinen 11:19-20

“U zult dan zeggen: De takken zijn afgerukt, opdat ik zou worden geënt. 20 Dat is waar. Door ongelof zijn zij afgerukt en u staat door het geloof. Heb geen hoge dunk van uzelf, maar vrees”.

De heiden zegt: “De takken werden afgebroken opdat IK mocht geënt worden”. Paulus zegt: “Goed gezegd! Je hebt het helemaal juist!” Het is waar dat door Israëls val de redding tot de heidenen is gekomen (v. 11), maar heidenen moeten goed begrijpen waarom dit waar is. Het was door ongelof dat Israël viel en het was door ongelof dat de natuurlijke takken afgebroken werden. Het was door geloof dat de heiden staat. Dus is er de waarschuwing: “Heb geen hoge dunk van uzelf maar vrees!” Denk niet dat je zelf niet kan vallen! Als de Joden Christus afwezen door ongelof, kunnen de heidenen dat dan niet eveneens? Deze waarschuwing is grotelijks verwaarloosd in de geschiedenis van de Kerk, al bijna 2000 jaar. Zo zien we dan ook de enorme afvalligheid in het christelijke getuigenis op aarde, van hen die zich “christen” noemen. De afvalligen van hen (de meerderheid) zijn zij die dachten op hun plaats van zegen te kunnen blijven los van *echt* geloof in Christus. Zij vervingen dit ware geloof door ritualisme, mystiek, religie, fantasie, rationalisme, enz. enz.

Romeinen 11:21

“Want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, dan is het ook mogelijk dat Hij u niet spaart”.

Als God de natuurlijke takken verwijderd heeft (wegens ongeloof), die deel hadden moeten uitmaken van de boom, hoeveel te meer zal God de wilde, onnatuurlijke takken die daar eigenlijk niet moesten zijn, verwijderen van Zijn goedheid en genade! Als God de Joden niet spaarde, waarom zou hij dan de heidenen sparen? Als God ongeloof in Israël bestrafte, zou dat dan niet de heidenen tot waarschuwing moeten dienen om niet hetzelfde te overkomen?

Romeinen 11:22

“Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult ook u afgehouden worden”.

Paulus, de apostel van de heidenen (v.13), wil dat de heidenen zowel de goedheid als de strengheid van God in beschouwing nemen. Die strengheid zien we in Zijn handelen met het ongelovige Israël. Zij werden afgesneden van de plaats van zegen. Gods goedheid wordt gezien in Zijn genadig handelen met de gelovige heidenen die nu deelhebben aan reddingszegeningen. “Als u in de goedertierenheid blijft” zegt vers 22b. De heidenen kunnen beter zorgen dat zij in het geloof blijven want anders zullen ook zij afgesneden worden.

Noot: deze passage moet niet gebruikt worden als een argument tegen de gezonde leer van de eeuwige zekerheid van de (ware) gelovige. Zie hierover: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Afval-gelovigen.pdf>, en verder onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>.

Romeinen 11:23-24

“En ook zij zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten. 24 Want als u afgehouden bent uit de olijfboom die van nature wild was, en tegen de natuur in op de tamme olijfboom geënt bent, hoeveel te meer zullen zij die natuurlijke takken zijn, geënt worden op hun eigen olijfboom”.

Paulus gaat nu terug naar zijn belangrijkste punt van de toekomstige restauratie van Israël (vergelijk verzen 12 en 15). “Zij” verwijst naar Israël, de Joden. Vandaag zijn de Joden ongelovig (de meerderheid van hen) en dit is de reden waarom zij geen deel hebben aan de olijfboom. Maar als zij niet in ongeloof blijven (als zij hun geloof stellen in Christus als hun Redder) zullen zij geënt worden op de olijfboom en zullen zij opnieuw in de plaats van zegen zijn, en deelnemen aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom (vergelijk v.17). De God die hen afhieuw is in staat hen terug te plaatsen. In feite is het enten van de natuurlijke takken minder opmerkelijk dan het enten van de onnatuurlijke, wilde takken. Wat God met de heidenen deed was “tegen de natuur in”. Hoeveel natuurlijker is het wanneer de natuurlijke takken op hun eigen olijfboom geënt worden! Daar horen zij immers thuis!

Romeinen 11:25

“Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit **geheimenis** (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan”.

Paulus wilde niet dat de Romeinse gelovigen onwetend waren over Israëls gedeeltelijke blindheid in de huidige kerkbedeling. Een nieuwtestamenteisch “geheimenis” is iets dat geheim werd gehouden voor mensen in voorgaande tijden maar dat nu bekend gemaakt werd en onthuld in de huidige bedeling door de nieuwtestamenteische apostelen en profeten (zie Efeziërs 3:4-5; 3:9; Kolossenzen 1:26; Romeinen 16:26). Paulus wilde dat de Romeinse gelovigen iets zouden weten wat de gelovigen in vroegere tijden niet wisten. Mozes, David en Jesaja wisten niets van hetgeen Paulus nu onthulde. Paulus spreekt over iets dat God onder de heidenen doet in het huidige tijdperk (vergelijk Handelingen 15:14) tussen de twee komsten van Christus in, en dus ook onze tijd, namelijk dat Israël verhard en verblind is (zie 2 Korinthiërs 3:14-16). Deze blindheid kan echter van individuele Joden vandaag

weggaan als zij zich in geloof tot de Heer Jezus Christus richten (vergelijk 2 Korinthiërs 3:16 en Romeinen 11:26).

Zie hierbij een schema van de bedelingen en merk daarin het “geheimenis” op van de Kerkbedeling:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Bedelingen.pdf>

Paulus wilde niet dat de heidenen opgeblazen van trots zouden zijn (“opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog”) waardoor zij verhinderd zouden zijn Gods programma voor Israël te begrijpen. Paulus brengt dan twee belangrijke punten naar voor: 1) Haar blindheid is “voor een deel”, niet totaal. Er waren nog Joden die niet blind waren, omdat zij Christus hadden aangenomen als hun Redder; 2) Haar blindheid is tijdelijk, niet permanent. Het zal duren totdat “de volheid van de heidenen is binnengegaan”. De volheid van Israël (v. 12) zal plaatsvinden na de volheid van de heidenen (v. 25). Wat is de “volheid van de heidenen”? Kanttekening 122 van de oude Statenvertaling zegt het goed: “Dat is, het volle getal, of de menigte der heidenen, en gelijk als het lichaam derzelve. Zie dergelijk Rom. 11:12”. Vandaag bouwt Christus Zijn Kerk, samengesteld uit voornamelijk heidenen. Hij neemt vandaag uit de naties een volk voor Zijn Naam (Handelingen 15:14). Op een bepaalde tijd in de toekomst, die enkel God kent, zal het volle getal van de heidenen zijn binnengegaan (dat zijn al dezen die God voorgenoemen heeft in Zijn Kerk te lijven).

Verwar “de volheid van de Heidenen” (Romeinen 11:25) niet met “de tijden der heidenen” (Lukas 21:24).

1) De volheid van de heidenen betreft de relatie van de heidenen tot de Kerk in de huidige kerkbedeling. God voegt dagelijks mensen toe aan Zijn kerk die gered moeten worden (Handelingen 2:47), en voornamelijk (echter niet exclusief) zijn dat heidenen. Wanneer de volheid der heidenen binnengaat zal de Opname plaatsvinden. Het Lichaam van Christus zal dan compleet zijn!

2) de tijden van de heidenen betreft de relatie van de heidenen tot de natie Israël. Zoals gezegd wordt in Lukas 21:24: “En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en in gevangenschap weggevoerd worden onder alle heidenen. En Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn”. De “Tijden der Heidenen” is die lange periode die begint met de Babylonische gevangenschap van Juda (deportaties van 606 vC tot 586 vC) onder Nebukadnezar, tot het einde van verwoestingen door heidense machten. Dit einde wordt gerealiseerd door de “steen die niet door mensen was afgehouden” (Daniël 2:34, 35, 44), en dat is de komende Heer Jezus Christus in heerlijkheid (Openbaring 19:11, 21). Tot die tijd staat Jeruzalem politiek zwak en onderworpen aan heidense besturen, zonder theocratie.

Zie hierbij het schema: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Babel-tot-Eeuwigheid.pdf>.

Romeinen 11:26

“En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”.

Na de volheid van de heidenen (v. 25) zal de volheid van Israël komen (v.12; v. 26). Dit vers toont duidelijk de toekomst van Israël. Het zegt ons ook wanneer dit zal gebeuren: in de tijd dat de grote VERLOSSER uit Sion zal komen (een heldere verwijzing naar Jezus Christus bij Zijn tweede komst - vergelijk Jesaja 59:20). Israël heeft een schitterende toekomst. Opgemerkt moet worden dat Israël vandaag geen goddelijke natie is en geen theocratie kent. Het is een ongelovige natie en voor het grootste deel een God-afwijzende natie. Zij die de Zoon niet eren, eren ook de Vader niet - Johannes 5:23, en zij die de Zoon loochenen hebben de Vader niet - 1 Johannes 2:23. Maar de dag komt dat Christus de Verlosser alle goddeloosheden zal afwenden van deze natie, en dan zal Israël een God-vrezende en God-erende natie worden.

Romeinen 11:27

“En dit is het verbond van Mij met hen, wanneer Ik hun zonden zal wegnemen”.

Israëls nationale redding (v. 26) werd gegarandeerd door een speciaal verbond van God met deze natie. Eén voorziening van dit verbond was dat Israëls zonden weggenomen worden. Welk verbond was dit? Duidelijk is dit een verwijzing naar HET NIEUWE VERBOND waarover we lezen in Je-

remia 31:31-34 (merk de belofte op aan het eind van vers 34: “Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken”). In vers 27 verwijst “hen” en “hun” naar “Israël” en “Jakob” in vers 26. Jeremia 31:31 geeft duidelijk aan dat het nieuwe verbond gesloten werd met zowel “het huis van Israël” als met “het huis van Juda” (en dus de hele natie omvat). Dit vers geeft een nieuw-testamenteisch bewijs dat God met Zijn nieuwe verbond de beloften aan de natie Israël zal vervullen in de toekomst.

Romeinen 11:28

“Zij zijn weliswaar wat het Evangelie betreft vijanden vanwege u, maar wat de verkiezing betreft geliefden vanwege de vaders”.

Met betrekking tot het evangelie zijn de Joden vijanden; met betrekking tot de verkiezing zijn de Joden uitverkoren door God en het voorwerp van Zijn onveranderlijke beloften die Hij deed aan Abraham, Izaäk en Jakob. In de dagen van de vroege Kerk (zoals gezien in het boek Handelingen) kwam de grootste oppositie tegen de prediking van het evangelie van de ongelovige Joden. Dit wordt misschien het duidelijkst gezien in 1 Thessalonicenzen 2:14-16 (dit zijn erg sterke woorden, maar bedenk dat ze geschreven werden door dezelfde apostel die Romeinen 9:1-4 en 10:1 schreef). Het ongeloof en de vijandigheid van die Joden verandert de beloften van God niet jegens de natie die Hij heeft uitverkozen (zie Deuteronomium 7:6-8 en Deuteronomium 10:15). Romeinen 11:28 is erg nuttig om ons te tonen welke houding we vandaag moeten aanemen jegens het Joodse volk. Aan de ene kant moeten we niet blind zijn voor het verkeerde wat zij doen. God heeft de goddeloosheden van deze natie nog niet afgewend (zie v. 26). Maar langs de andere kant mogen we de erg bijzondere plaats niet vergeten die deze natie bezit in het plan en programma van God, en vurig wachten wij de vervulling af van al Gods beloften voor deze natie. In de dagen van Mozes en Bileam trachtten de heidenen de natie Israël te VERVLOEKEN, **maar wat God heeft gezegd kan geen mens vervloeken** (zie Numeri 23:20) want God zal vervullen alles wat Hij heeft beloofd (zie Numeri 23:19)!

Romeinen 11:29

“Want de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk”.

Dit is de reden waarom Israël de geliefde natie van God blijft! **De genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk.** God zal Zijn toekomstige programma voor Israël niet veranderen. Gods verbintenis is ONHERROEPBAAR. God zal niet van gedacht veranderen! God zal Zijn woord of Zijn beloften aan Abraham, Izaäk, Jakob niet intrekken of veranderen.

Romeinen 11:30-32

“Zoals ook **u** immers voorheen God ongehoorzaam was, maar nu ontferming verkregen hebt door hun ongehoorzaamheid, 31 zo zijn ook **zij** nu ongehoorzaam geworden, opdat ook zij door de ontferming die u bewezen is, ontferming zouden verkrijgen. 32 Want God heeft hen allen in ongehoorzaamheid opgesloten om Zich over allen te ontfermen”.

In vers 30 betekent “u” de heidenen en in vers 31 betekent “zij” de Joden. Onze heidense geschiedenis kan samengevat worden met de woorden “ongehoorzaam aan God” maar onze huidige positie kan samengevat worden met de woorden “ontferming van God”. God houdt ervan ontferming te bewijzen aan de miserabelen die niets verdienen! In vers 31 leren we dat de Joden vandaag ongehoorzaam zijn, maar in de toekomst zullen zij ook ontferming verkrijgen. Door Israëls ongeloof ontvangen de heidenen nu ontferming (v. 31). Zie ook Romeinen 11:11 waar we dezelfde waarheid vinden (Israëls val zodat de redding naar de heidenen kan komen; de heidenen die Israël tot jaloersheid wekken opdat Israël kan gered worden!). Gods genade wordt uitgestort over hen die louter Zijn toorn verdienen (v. 32)!

Romeinen 11:33-36

“O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoordringelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! 34 Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? 35 Of wie heeft Hem eerst iets gegeven en het zal hem vergolden

worden? 36 Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem *zij* de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen”.

Paulus eindigt deze sectie met een lofzang, hij barst uit in lofprijzing wegens de ondoorgrondelijke wijsheid van God. Paulus' woorden staan hier in scherp contrast met de persoon genoemd in Romeinen 9:19-20 die God tegenspreekt. In nederigheid van hart aanbidt Paulus God, en belijdt dat er veel is aangaande God en Zijn handelen dat hij niet begrijpt, maar hij weet met een vol vertrouwen dat God enkel dingen doet die volmaakt wijs en goed zijn. God heeft geen behoefte aan menselijke raadsmanen, maar mensen dienen voor Hem te buigen en zich te onderwerpen aan Zijn raad. God is de grote Leraar en Hij leert ons (v. 34). God is de grote Gever (v. 35). Wat bezitten wij wat wij niet van Hem ontvangen hebben? (vergelijk 1 Korinthiërs 4:7). God is ons niets verschuldigd, wij zijn Hem verschuldigd, want “uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen”.

“UIT HEM” - God is **de Bron** van alle dingen. Hij is het begin van alle dingen. Alles komt van Hem. Alles start bij Hem. Hij is de Alfa (de eerste letter van het Griekse alfabet), het Begin!

“DOOR HEM” - God is **het kanaal** van alles. Hij is totaal betrokken bij alles. Niets kan buiten Zijn plan en doel vallen. Niets kan los van Hem gedaan worden.

“TOT HEM” - Hij is **het doel** van alle dingen. Hij is het finale doel van alle dingen. Hij is niet enkel de Alfa, maar Hij is ook de Omega (de laatste letter van het Griekse alfabet). Hij is niet enkel het Begin maar ook het Eind. Hij is niet enkel de Eerste, Hij is ook de Laatste! Wat kunnen wij anders zeggen dan: “HEM ZIJ DE HEERLIJKHEID, TOT IN EEUWIGHEID. AMEN”! (v. 36).